

نوح نبی (ع) و تاریخ تمدن

مرتضی حقگو

سلام و دست نخورده باقی مانده که هم اکنون در
موزه آثار باستانی مسکو در معرض دید توریست ها
و تماشگران داخلی و خارجی است.
بر اثر این اکتشاف اداره کل باستان شناسی
شوریوی برای تحقیق از چگونگی این لوح و
خواندن آن، هیئتی مرکب از هفت نفر از مهمترین
باستان شناسان و استادی خلط شناس و زبان دان
روسی و چینی را مأمور تحقیق و بررسی نمود که
نام آنها اینچنین است: ۱- پروفسور سولی نوف،
استاد زبان های قدریمی و باستانی در دانشکده
مسکو؛ ۲- ایفاهان خیتوو داشمند و استاد
زبان شناس در دانشکده لویووهان چین؛ ۳-
میشان لوفارنک مدیر کل آثار باستانی شوروی؛
۴- تامسول گورف استاد لغات در دانشکده
کیفزو؛ ۵- پروفسور دی راکن استاد باستان شناس
در آکادمی علوم چین؛ ۶- ایم احمد کولا مدیر
تحقیقات و اکتشافات عمومی شوروی؛ ۷-
میریکولنوف رئیس دانشکده استالین.

این هیئت پس از ۸ ماه تحقیق و مطالعه و مقایسه حروف آن با نمونه سایر خطوط و کلمات قدیم متفقاً گزارش زیر را در اختیار باستان‌شناسی شوروی گذاشت:

۱- این لوح مخطوط چوبی از جنس همان پاره تخته های مربوط به کاوش های قبلي متعلق به کشتی نیح بوده است، منتهی لوح مزبور مثل سایر

اقامة قسط و عدل در میان انسانها قیام کرده اند. حال آنکه اگر با چشم حقیقت بین بنگریم در تمام طول تاریخ زندگی بشر بر کره زمین آنچه که بیشترین تأثیر را در حیات ظاهري و باطنی انسان باقی گذاشت و بیشتر از همه عوامل دیگر مستحق بحث و تحقیق است، راه انجیاء و مبارزات آنهاست.

گزارش مجله «اتفاق نیزوب» چاپ روسیه شوروی ری ۱۹۵۳:

[هنگامیکه باستان شناسان روسی در منطقه ای معروف به «وادی قاف» مشغول حفاری و جستجوی آثار باستانی بودند، در اعماق زمین به چند پاره تخته های قطعات جدا شده از کشتی معلوم شد این تخته ها قطعات جدا شده از کشتی نوح بوده که بر اثر تحولات دریانی و زمینی در طول ۵۰۰۰ سال همچنان در دل زمین باقی مانده است. برخورده به این تخته ها نظر محققین باستان شناس را آنچنان بخود جلب نمود که دو سال دیگر به کنجدکاری و تعقیب عملیات حفاری خود پرداخته و بالاخره در همان منطقه، یک قطعه تخته دیگری برخورده که بصورت لوحی طبق کلیشه بالا چندین سطر کوتاه از کهنه ترین و ناشناخته ترین خطوط بر روی آن منقوش بود.

اما بسیار شکفت آور بود که این تخته توخان بدون اینکه پوسیده یا محجر شده باشد، آنچنان

ولقد ارسلنا نحواً الى قومه قلبت فيهم الف سنه الا خمسين عاماً فاخذهم الطوفان وهم ظالمون — فانجيناًه واصحاب السفينة وجعلناها آية للعالمين آيات مباركه ۱۴ و ۱۵ از سوره عنکبوت)

ترجمه آيات مباركه اینچهین است: و ما نوح را برسالت بسوی قومش فرستادیم واو هزار سال پنجاه سال کم (نهصد و پنجاه سال) در میان آنان ماند. پس طوفان آنان را فرا گرفت چرا که ظالم بودند و به نوح ایمان نیاوردند و تنها خود نوح و اصحاب کشتی را نجات دادیم و آن کشتی را بمثابة آیتی برای خلق عالم قرار دادیم.

گزارش باستان شناسی مجله ماهانه «اتفاق نیزوب» شوروی درباره کشتی نوح(ع) — شماره تشرین دوم ۱۹۵۳ — یکی از شاهه های روش این مدعا است که کتب تاریخ نه بر اساس حقایق که بر مبنای اعتقادات غیرواقعی مورخین عصر جدید نگاشته شده اند و متأسفانه این مجموعات را در سراسر جهان بعنوان حقایقی مسلم در مدارس و دانشگاهها تدریس می کنند؛ تاریخ های مدقّن، از یکسوس، تاریخ ستمگر های نپادشاھان است واز سوی دیگر، تاریخ یک مبارزه خیالی بین بشرو طبیعت برای رفع فقر و گرسنگی، و در این میان آنچه که بطور کامل مورد غفلت و فراموشی قرار گرفته، راه و تاریخ انبیاء و مبارزات عدالت خواهانه مؤتمنی است که برای گسترش توحید و

تخته‌ها آنقدر پوسیده نشده و طوری سالم مانده که خواندن خطه‌های آن به آسانی امکان پذیر می‌باشد.
۲— حروف و کلمات این عبارات به لغت سامانی یا سامی است که در حقیقت ام اللغات (ریشه لغات) و به سام بن نوع منسوب می‌باشد.
۳— معنای این حروف و کلمات بدین شرح است:

ای خدای من! و ای بیاور من! برحمت و کرمت مرا باری نما و به پاس خاطر این نفوس مقدسه؛ محمد، ایلیا (علی)، شیر (حسن)، شیر (حسین) و فاطمه، آنانکه همه بزرگان و گرامی اند و جهان به برکت آنها برپاست، به احترام نام آنها مرا باری کن. تنها توثی که می‌توانی مرا براه راست هدایت کنم.

قرآن مجید در آیه مبارکه پانزده از سوره قمر نیز به همین مطلب اشاره فرموده است:
ولقد ترکناها آیه فهل من مذکر— و ما آن کشتی را محفوظ داشتیم تا آیت عبرت خلق شود، پس کیست که از آن پند و تذکر یابد؟

مقصود ما از ذکر این مطلب هرگز آن نیست که شاهدی برای حقانیت قرآن و اسلام بیاوریم؛ قرآن از شواهدی اینچنین بی نیاز است، مراد ما این بود که نشان دهیم تاریخ‌های نگاشته شده و محتویات کتب درسی تا چه حد از آنچه که حقیقتاً در کره زمین رخ داده است دور و بیگانه هستند. اگر بخواهیم شواهد دیگری نیز از این قبیل ذکر کنیم باید به آیه مبارکه ۳۵ از سوره عنکبوت مراجعه کرد که می‌فرماید:

انا منزلون على اهل هذه القرية رجزاً من السماء بما كانوا يفسقون — ولقد ترکنا منها آية بيته لقمع يعقلون — ما نازل كنندة عذابي آسماني بر اهل این قریه هستیم بجزای آنچه فسق می‌ورزیده‌اند. و از آن دیار لوط آثار خرابی را واگذاشتیم تا برای عاقلان نشانه‌ای روشن باشد ۳۵ عنکبوت.

خداوند آثار عذابی را که بر قوم لوط نازل شده است نیز محفوظ داشته، و مسلماً در حفريات باستان‌شناسی به این آثار نیز بروخواهند خورده، اما کتابهای تاریخ هرگز متوجه اینگونه حقایق نخواهند شد.

تاریخ تمدن، «تاریخ تکامل ابزار تولید» است و از هر آنچه خارج از این مسیر قرار گرفته، غفلت دارد و همانطور که گفتیم نام گذاری اعصار مختلف نیز خود حکایت از همین معنا دارد. عقل علمی جدید اصلًاً با غفلت از آسمان و آنچه آسمانی است، بوجود آمده و بدین ترتیب نباید انتظار داشت که این مسائل را درک کند. آنها برای نگاشتن تاریخ تمدن «با یک پیش تحلیل داروینیستی از سیر تکامل تدریجی جهان»، تنها هرچند همچون طوفان نوح (ع) جنبه جهانی داشته باشد، از تاریخ تمدن حذف خواهد شد. اگر حضرت نوح نبی (ع) «کشتی بخار» ساخته بود

● عقل علمی جدید برای نگاشتن تاریخ تمدن «با یک پیش تحلیل داروینیستی از سیر تکامل تدریجی جهان»، تنها به سراغ مدارک و وقایعی رفته است که با این سیر تحلیلی سازگار است و بالتبیع همه وقایع دیگر، هر چند همچون طوفان نوح (ع) جنبه جهانی داشته باشد، از تاریخ تمدن حذف خواهد شد. اگر

شاید می‌توانست جا و مقامی در تاریخ تمدن بیابد، اما ایشان «نیروی بخار» را نمی‌شاخت و آنچنان که در قرآن آمده است، کشتی نوح را با بسم الله هدایت می‌فرمود: بسم الله مجریها و مرسیها.

مفهوم «تمدن» اکنون در فرهنگ عام جهانی با مفهوم «تکامل» قرین و متراffد شده است، آنچنانکه غالباً لفظ «تمدن» با معنای «متکامل و پیشرفت» مورد استعمال قوارمی گردد، حال آنکه «تمدن» لزوماً با تکامل که اصطلاحاً «امری معنوی» است، همراه نیست. این اشتباه عام در موارد دیگری نیز تکرار شده است چنانکه فرضیه «ترانسفورمیسم» را «فرضیه تکامل» ترجمه کرده‌اند. مسلمًاً چه در بررسی طبیعت و چه در ارزیابی صیرورت تاریخی جوامع انسانی، ما با

نوعی «تکامل تدریجی» روبرو می‌شویم که بروشی مشاهده پذیر است، اما سیر این تکامل تدریجی هرگز لزوماً بر سیر تکامل ابزار تولید منطبق نیست. اگر این انطباق وجود داشت، ما من تعاظیم مفهوم تمدن را با معنای تکامل متراffد بیانگاریم، لکن لازمه این انگار آن بود که فی المثل «انقلاب صنعتی» همزمان با بعثت کامل ترین فرد انسانی یعنی حضرت محمد (ص) رخ می‌داد، حال آنکه نه تنها اینچنین نیست بلکه بعثت حضرت رسول (ص) همزمان با دوران جاهلیت اولی است. ما باید رفته رفته پیامزیم که این دو معنای تمدن و تکامل را از یکدیگر تفکیک کنیم. «عقل علمی جدید» که با تمدن غرب ظهور پیدا کرده است، تنها در حد داشتندان غربی باقی نمانده و بر همه ایناء بشر، جز محدودی انگشت شمار از علماء الهی، حاکمیت یافته است؛ اما اکنون دیگر باید دوران غرب زدگی پایان پیدا کند و الفاظ رفته رفته معانی قرآنی خویش را بازیابند. اگر سیر تکامل ابزار تولید بر صیرورت تکاملی ایناء بشر منطبق بود لازم می‌آمد که اکنون کامل ترین افراد انسانی بر کره زمین زندگی کنند.

لکن نه تنها اینچنین نیست بلکه ظاهرآً ضد این مدعای حقیقت نزدیکتر است، چرا که اکنون هر چند «تکنولوژی» در آخرین مراحل تکاملی خویش است، اما انسان غرب تا مرز حیوانی بندۀ خور و خواب و خشم و شهوت هبوط کرده است.

آنها با فرض یک سیر ترمینیستی تاریخی (جبر تاریخی) برای بشر اینچنین خیال کرده‌اند که هر چه زمان می‌گذرد و ابزار تولید تکامل پیدا می‌کند، انسان نیز کامل تر می‌گردد و اینچنین انسان امروز از همه همنوعان خویش در طول تاریخ متوفی تر است. با این اشتباه عام، انسانی که از ابزار اولیه تولید استفاده می‌کند، «انسان بدوى» نامیده می‌شود و انسان ماشینی امروز، «انسان پیشرفت»، این اشتباه همانطور که گفته شد از آنجا ناشی شده که در جهان بینی مادیگرای بشر امروز، این انگار راه یافته که بزرگترین مستله بشر در تمام طول تاریخ، «تولید غذا» بوده است. بدون شک اگر ما از دریچه چشم حیوانات به

جهان می نگریستم، چیزی جز این نمیدیدیم و به اعتقداد حقیر این بینش از غلبه خصوصیات حیوانی بر بشر امروز، منشاء گرفته است.

باید در معنای «پیشرفت» تجدیدنظر کردو دریافت که «پیش» کجاست و «پس» کجا. آیا غایت تکاملی بشر در تاریخ «ماشینی شدن ابزار تولید» است و یا نه، آنچنان که در معارف اسلامی آمده است باید صیرورت تکاملی انسان را بر اساس این اصل مقدس «انا الله و انا اليه راجعون» تحلیل کرد. بر این اساس خلقت و تکامل عالم دارای دو قوس صعودی و نزولی است که بر یکدیگر انتباخ دارند. قوس نزولی خلقت (انا الله) از خلق اول که نور مبارک حضرت محمد و خاندان مطهر اوست آغاز می شود و تا حیوانات و نباتات و جمادات نزول می یابد. در قوس نزولی حیوانات صورت‌های نفسانی بشر هستند که از نظر خلقت، از نفس او منشاء گرفته اند و در مرتبتی پائین تر از وجود یافته اند. اما در قوس صعودی خلقت (انا اليه راجعون)، آفرینش از هیولی که قابلیت پذیرش صورت‌های متکامل دارد آغاز می گردد، و به انسان کامل منتهی می شود.

آن «سیر تکامل تدریجی» یا صیرورتی که در طبیعت و در جوامع انسانی مشاهده می گردد ناشی از همین حرکتی است که در جوهره عالم بسوی غایت وجود، یعنی ذات مقدس الله، جریان دارد.

اگر جهان خلقت را بر این اساس نشکریم، هرگز جواب این سوال را درخواهیم یافت که فی المثل بین تکامل معنوی انسان و زندگی اجتماعی او (تمدن) چه نسبتی حاکم است و سیر تکامل تاریخی بشر از کجا آغاز می گردد و به کجا ختم می شود.

حقیقت اینست که جوامع انسانی، همگی ابناء – فرزندان – امت واحده حضرت نوح علیه السلام هستند. آیات بسیاری در قرآن مجید بر این معنا دلالت دارد که بعد از طوفان نوح (ع) هیچ انسانی بجز «اصحاب السفينة» – یعنی آنان که با حضرت نوح (ع) در کشتی بوده اند – بر کره زمین باقی نمانده است.

یعنی آنان که با حضرت نوح (ع) در کشتی بوده اند – بر کره زمین باقی نمانده است. یکی از روش ترین این آیات، آیه مبارکه ۷۷ از سوره صافات است که می‌فرماید: و جعلنا ذریته هم

الباقین – و تنها ذریه او را بر زمین باقی گذاشتم.

حضرت علام طباطبائی (ره) در جلد ۳۱ ترجمه تفسیر العیزان بعد از بحث مفصلی درباره عمومیت دعوت حضرت نوح نسی (ع) می‌فرمایند^۲:

[آیا طوفان در همه جای زمین روی داد؟ پاسخ این سوال در فصل گذشته معلوم شد، زیرا عمومی بودن دعوت نوح (ع) می‌رساند که عذاب هم عمومیت داشته است و این، قرینه خوبی است بر آنکه مراد سایر آیاتیکه بظاهر بر عمومی بودن عذاب دلالت می‌کنند، همین است؛ (یعنی همچنانکه از ظاهر این آیات بر می‌آید دلالت بر عمومیت واقعه دارند) مانند: رب لا تذر على الارض من الكافرين دياراً (نوح – ۲۶) لاعاصم اليوم من امر الله الا من رحم (هدو – ۴۳) این جمله ایست که خدا از قول نوح حکایت می‌کند. و جعلنا ذریته هم الباقین (الصفات ۷۷)

یکی دیگر از شواهد عمومیت طوفان در کلام خدا اینست که در دو جای قرآن ذکر شده که خدا بنحو دستور داد از هر موجود جانداری جفتی نر و ماده در کشتی سوار کند و واضح است که اگر طوفان مخصوص ناحیه خاصی از نواحی زمین مثلاً – طوریکه گفته شده – عراق بود، بهیچ وجه احتیاجی نبود که از هر جنسی از اجتناس جفتی نر و ماده سوار کشتی کند و مطلب واضح است (ص

● حقیقت اینست که جوامع انسانی امروز، همگی ابناء – فرزندان – امت واحده حضرت واحدة حضرت نوح (ع) هستند. آیات بسیاری در قرآن دارند که بعد از طوفان نوح (ع) هیچ انسانی بجز «اصحاب السفينة» – یعنی آنان که با حضرت نوح (ع) در کشتی بوده اند – بر کره زمین باقی نمانده است.

۱۰۸ – ۱۰۹)... ولی ظواهر آیات به کمک قرآن و تقلیدهایش از اهل کتاب به ارت رسیده دلالت بر آن دارد که در زمان نوح در سراسر روی

زمین کس دیگری غیر از قوم نوح وجود نداشت و همه آنها بر اثر طوفان هلاک شدند و بعد از نوح کسی جز دومان او باقی نماند... (ص ۱۱۰)]

قصد ما از نوشن این مطالعه، نگاشتن تاریخ دیگری بر مبنای مدارک قرآنی و روائی نیست، اگرچه اینکار دیر یا زود باید انجام شود و تاریخ حقیقی زندگی بشر بر کره زمین یعنی آنچه ما آنرا «تاریخ انبیاء» خوانده ایم، از زیرگردد و غبار غفلت خارج شود، ولی ظرف محدود این سلسله مقالات گنجایش پرداختن به این کار عظیم را ندارد.

از طرف دیگر پر روش است که آیات قرآن مجید فراتر از ظاهر خویش بر معانی تحلیلی و تأویلی وسیع تری نیز دلالت دارند و اصولاً قرآن مجید بیشتر از آنکه به طبیعتی نظر داشته باشد، مستوجه به عالم معناست؛ اما بهر تقدیر وظیفة ما بعنوان علمداران راه انبیاء در سراسر جهان امروز اینچنین افتخار دارد که مادر نوری نهایت قرآن بهمه آنچه از ظلمات امروزی فرهنگ غرب بعنوان حقایقی مسلم انگاشته می شود، نگاهی دوباره بسیاندازیم و حجاب از حقایق برداریم. همه احکامی که امروز در کتابهای علوم انسانی، بنام علم در سراسر جهان اشاعه می یابد، مع الاستف، از ظلمات کنونی فرهنگ غرب منشاء گرفته است و راه جز به ترکستان نمی برد.

بازنگری این احکام و گشودن حقایق در پرتو نور قرآن و روایات قسم اعظم از وظیفه ای است که ما در «جهاد اعتقادی» بر عهده داریم. مسئولیت ما در برابر حق، به جهاد نظامی با استکبار خاتمه نمی یابد و برای اشاعه فرهنگ اسلام در سراسر جهان چاره ای نیست جز اینکه ما با فرهنگ و فلسفه غرب به جهاد برخیزیم، فرهنگ و فلسفه ای که پشتونه حیات سیاسی استکبار و ریشه آنست. شناخت مبانی تمدن غرب از لوازمنی است که ما را به ماهیت حقیقی این تمدن نزدیک خواهد ساخت و ما مقالات آینده این مجموعه را به همین مسئله اختصاص داده ایم.

در پایان، باید مذکور شد که بر مسئله عمومیت طوفان نوح (ع) و مبدأ نژادی جوامع انسانی، آنچنانکه در این مقاله مختصرآ مورد بحث قرار

- مسئولیت ما در برابر حق، به جهاد نظامی با استکبار خاتمه نمی‌یابد و برای اشاعه فرهنگ اسلام در سراسر جهان چاره‌ای نیست جز اینکه ما با فرهنگ و فلسفه غرب به جهاد برخیزیم؛ فرهنگ و فلسفه‌ای که پشتوانه حیات سیاسی استکبار و ریشه آنست.

زنگ دانسته اند مفید نیست، چه آنکه بحث های طبیعی امروز مبنی بر فرضیه تطور انواع است، و روی این مبنی چگونه میتوان اطمینان پیدا کرد که اختلاف خون و زنگ مستند به تطورات این نوع نباشد؟^۱ و ما می بینیم که در بسیاری از انواع حیوانات مانند اسب و گوسفندان و فیل و غیره، تطورات مسلمی رخ داده و کاوش های زمین شناسی هم از این راز پرده برداشته است.

...اما موضوع زندگی انسان در این ایناء
باید دانست که عمر انسان آنطور که علماء طبیعی
نوشته اند به میلیونها سال میرسد و آنچه را که تاریخ
ضبط کرده بیش از شش هزار سال نیست. بنابر
این چه مانعی دارد که حوادثی در ما قبل تاریخ
قاره آمریکا را از سایر قاره‌ها جدا کرده باشد.
[جلد هفتم ترجمه المیزان]

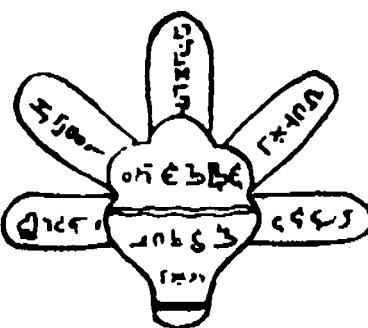
یرنویس:

۱- این مطلب با یک واسطه از شماره دهم نشریه مکتب
سلام - سال دوازدهم - نقل شده است. در این نشریه
عنوان تذکر آمده است که این مطالب ترجمه‌ای است از
 مجله «بذر» نجف و کتاب قبس من القرآن چاپ ۱۳۸۹
جلف.

۱۰۸-۱۰۹-۱۱۰-ص۱

۱- ترجمه تفسیر المیزان جلد هفتم ترجمه آقای صالحی
کرمانی صفحات ۲۲۸ تا ۲۴۵.

— حقیر تصویر میکنم که در ترجمه مطلب نارسانی وجود ارد؛ منظور حضرت علامه طباطبائی اینست که وقتی در حث های طبیعی امر و نظر انسان امر مسلمی انگاشته بیشود، دیگر بروز تطور در یک نوع و تبدیل آن به نژادهای مختلف ضرورتاً محتمل است.

١٧٨٥ سنت ٤ جلد

انطباق دارد، اما آنچه که برای ما حجتیست است بیانات حضرت علامه طباطبائی (ره) در این باره است. این مقاله را با مختصری از فرمایشات ایشان در این زمینه پایان می‌دهیم:^۲

[... افراد بشر از نظر زنگ بشره — پوست —
به چهار دسته تقسیم می شوند:

اول سفیدپوستان که جمعیت بیشتری بوده و در سرزمین های معتدل آسیا و اروپا زندگی می کنند — دوم سیاهپوستان که در آفریقا بر سر می بردند —

گرفت، دو اشکال عمده بیان داشته‌اند که یکی سوال از منشأ تقاویت‌های نژادی است و دیگری چگونگی پراکنده شدن اقوام مختلف انسانی بر سطح کره زمین با توجه به ناپوستگی قاره‌ها.

البته جواب این سوالات را بصورت پراکنده می‌توان در کتابهایی که توسط جغرافی دان‌ها نوشته شده است پیدا کرد؛ جغرافی دان‌ها عموماً منشأ تفاوت‌های نژادی را در تفاوت‌های اقلیمی جستجو کرده‌اند و کوشیده‌اند نشان دهند که چگونه خصوصیات اقلیمی می‌تواند ریشه پیدایش خصوصیات نژادی قرار بگیرد. از سوی دیگر، آنها جغرافی دان‌ها — اذعان دارند که اولین

• «ظواهر آیات به کمک قرائی و
نقليدهاییکه از اهل کتاب به ارت رسیده
دلالت بر آن دارد که در زمان نوح در
سراسر روی زمین کس دیگری غیر از
نوح وجود نداشت و همه آنان بر اثر
طوفان هلاک شدند و بعد از نوح کسی
جز دودمان او باقی نماند.»

مدنیت انسانی در منطقه «هلال خصیب» بوجود
مده است و به احتمال قریب به یقین از همین
منطقه است که اقوام انسانی در سطح کره زمین
را کنده شده‌اند. هلال خصیب زمین پست باریکی
است که بین صحرای عربستان در جنوب و
پلااتهای ترکیه و ایران در شمال واقع شده و به
شكل هلالی از شمال فلسطین قدیم شروع شده و
س از عبور از سوریه و غرب ایران در مجاورت
بلیج فارس پایان می‌یابد. بگفته آنان، انسان برای
لیین بار زندگی کشاورزی را در این منطقه
هلال خصیب) آغاز کرده و اولین شهرهای دنیا
بیز - نظیر اریدو، لاگاش و کیش - در همین
جیه شکل گرفته است.

این گفته‌ها با آنچه که ما در این سلسله
مقالات در زمینه هبوط بشر، آغاز تندی، منشأ
زادی بشر و میدا اجتماعات انسانی، ... گفتم